

Sygn. akt VIII U 2316/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2015 r. w Gliwicach

sprawy H. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania H. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 26 września 2014 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 2316/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 września 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonej H. D. prawa do emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz. 1440) w oparciu o art. 55 tej ustawy, ponieważ odwołująca pomimo wcześniejszego przyznania prawa do emerytury i kontynuowania po tej dacie zatrudnienia nie miała do chwili zgłoszenia obecnego wniosku emerytalnego, zawieszony wypłaty tego świadczenia, a pobiera je od dnia 1 stycznia 2005r.

W odwołaniu od decyzji H. D., zarzucając błędną interpretację przepisów prawa, wniosła o jej zmianę przez obliczenie i przyznanie emerytury na podstawie art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W uzasadnieniu podkreśliła, że wniosek emerytalny z dnia 20 sierpnia 2014r. został przez nią złożony po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego i ustaniu z dniem 6 stycznia 2014r. zatrudnienia, które kontynuowała po przyznaniu jej prawa do emerytury na podstawie art. 27 ustawy emerytalnej. Dodatkowo zaznaczyła, że w art. 55 ustawy emerytalnej

ustawodawca wymaga jedynie aby po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego nastąpiła kontynuacja podlegania ubezpieczeniom społecznym oraz złożenie wniosku emerytalnego, a te przesłanki ubezpieczona spełniła.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji. Nadto podkreślił, że warunkiem zastosowania art. 55 ustawy emerytalnej jest kontynuowanie ubezpieczeń emerytalnego i rentowych po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego i wystąpienie z wnioskiem o emeryturę na podstawie art. 27 ustawy emerytalnej po dniu 31 grudnia 2008r. Zaznaczył dodatkowo, że ubezpieczona z wnioskiem o emeryturę na podstawie przepisy art. 27 wystąpiła przed dniem 31 grudnia 2008r., bo w dniu 24 lutego 2004r. Następnie wypłata tego świadczenia podlegała zawieszeniu jedynie do dnia 31 grudnia 2004r., bowiem od dnia 1 stycznia 2005r., w związku z rozwiązaniem stosunku pracy, odwołującej podjęto wypłatę tej emerytury.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Gliwicach – Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił następujący stan faktyczny:

H. D. urodziła się (...) i wiek 60 lat osiągnęła w dniu (...). Z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury wystąpiła po raz pierwszy w dniu 24 lutego 2004r. i decyzją z dnia 11 marca 2004r. organ rentowy ustalił ubezpieczonej prawo do emerytury od dnia 1 lutego 2004r., zawieszając jej wypłatę z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia u dotychczasowego pracodawcy. Emerytura ta została przyznana na podstawie art. 27 ustawy emerytalnej, w związku z osiągnięciem przez nią wieku 60 lat.

W okresie do dnia 28 stycznia 2005r. ubezpieczona była zatrudniona jako radca prawny w Urzędzie Miejskim w Z. i równocześnie do dnia 27 stycznia 2005r. ubezpieczona była zatrudniona jako radca prawny w Miejskim Ośrodku Pomocy Rodzinie w Z.. W związku z faktem zaprzestania zatrudnienia u dotychczasowych pracodawców organ rentowy decyzją z dnia 31 stycznia 2005r. wznowił dla ubezpieczonej od dnia 1 stycznia 2005r. wypłatę dotychczas zawieszanej emerytury. Równocześnie od dnia 28 stycznia 2005r. ubezpieczona ponownie podjęła zatrudnienie jako radca prawny w Miejskim Ośrodku Pomocy Rodzinie w Z. i kontynuowała je do dnia 5 stycznia 2014r.

Następnie w dniu 20 sierpnia 2014r. odwołująca wystąpiła z wnioskiem o obliczenie wysokości jej emerytury zgodnie ze sposobem określonym w art. 26, w związku z art. 55 ustawy emerytalnej.

W związku z powyższym ZUS w dniu 26 września 2014r. wydał zaskarżoną decyzję odmowną.

Powyższy stan faktyczny jest bezsporny i wynika wprost z akt organu rentowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz. 1440), ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008r., może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53.

Zdaniem Sądu, ubezpieczona nie wyczerpała dyspozycji przepisu art. 55 ustawy emerytalnej. Wprawdzie podlegała ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym po ukończeniu 60 lat życia, jednak wniosek o emeryturę złożyła przed dniem 1 grudnia 2008r.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2014r. I UK 27/14 (LEX nr 1537287) gdzie Sąd Najwyższy za nietrafną uznał konstatację, że osobom wskazanym w art. 55 u.e.r.f.u.s.

i spełniającym przewidziane w tym przepisie warunki, może być przyznana emerytura obliczona w sposób określony w art. 26 ustawy. Nie można w takim wypadku mówić

o złożeniu kolejnego wniosku emerytalnego o przyznanie "emerytury po emeryturze".

W art. 55 chodzi nie o przyznanie, lecz o obliczenie według innych zasad emerytury już nabytej po spełnieniu warunków z art. 27 ustawy i przyznanej na wniosek złożony po dniu wskazanym w tym przepisie. Wyraźnie stanowi się w nim o możliwości obliczenia emerytury na podstawie art. 26, czyli - wnioskując z treści przepisu - emerytury przyznanej na wniosek zgłoszony po dniu 31 grudnia 2008r., po spełnieniu warunków określonych w art. 27 ustawy. Nie chodzi też o osoby, które wstrzymywały się

z pobieraniem należnej emerytury. Zasadnicze znaczenie dla zastosowania art. 55 u.e.r.f.u.s. ma utrzymywanie przez osobę w nim określonej statusu osoby ubezpieczonej (art. 4 ust. 13 ustawy), oraz stwierdzić, że status ten zachowują osoby, które przeszły na emeryturę, jeżeli po przyznaniu prawa podlegają obowiązkowym lub dobrowolnym ubezpieczeniom społecznym (art. 13 i 14 u.s.u.s.). W konsekwencji, emerytura osób, które spełniły warunki przewidziane w art. 27 i pobierały świadczenia na wniosek złożony po dniu 31 grudnia 2008r. powinna być wyliczona na podstawie art. 53

z uwzględnieniem art. 55 w związku z art. 26 ustawy, jeżeli po ukończeniu wieku 60 lub 65 lat podlegały ubezpieczeniom społecznym obowiązkowo lub dobrowolnie.

Przechodząc do dalszych rozważań nad niniejszą sprawą należy stwierdzić, że ubezpieczona bezspornie wniosła o emeryturę na podstawie art. 27 złożyła przed datą przewidzianą w cytowanym przepisie art. 55. Istnieje wprawdzie możliwość wcześniejszego pobierania emerytury i kontynuowania w dalszym ciągu ubezpieczenia po osiągnięciu powszechnie obowiązującego wieku emerytalnego, a następnie wystąpienie po dniu 31 grudnia 2008r. z wnioskiem o ustalenie wysokości emerytury na podstawie art. 26. Jednak wypadek taki dotyczy wyłącznie osób które wcześniej pobierały emeryturę wcześniejszą, bądź z obniżonego wieku, zaś wniosek o emeryturę na podstawie art. 27 złożyły nie wcześniej niż po dniu 31 grudnia 2008r. Ustalenie emerytury na starych zasadach nie stanowi przeszkody do ustalenia emerytury kapitałowej nawet w przypadku gdyby ubezpieczony taką emeryturę pobierał. Przepis art. 55 ustawy emerytalnej stanowi jedynie, iż wniosek o emeryturę powinien zostać złożony po raz pierwszy po dniu 31 grudnia 2008r. i warunkiem uzyskania emerytury kapitałowej jest kontynuowanie ubezpieczenia emerytalno - rentowego po osiągnięciu przez kobiety wieku 60 lat życia.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela prezentowaną wyżej wykładnię art. 55 ustawy i sformułowany na jej tle pogląd Sądu Najwyższego, iż ubezpieczony urodzony przed dniem 1 stycznia 1949r., który osiągnął powszechny wiek emerytalny, kontynuował ubezpieczenie i wystąpił o emeryturę dopiero po dniu 31 grudnia 2008r., może złożyć wniosek o wyliczenie tego świadczenia niezależnie od tego, czy wcześniej złożył wniosek o emeryturę w niższym wieku emerytalnym lub

o emeryturę wcześniejszą. Podobne stanowisko zajął zresztą Sąd Najwyższy w uchwale

z dnia 4 lipca 2013r. II UZP 4/13 (LEX nr 1342169), gdzie w tezie drugiej wskazano, iż nabycie prawa do emerytury przyjęte w ustawie emerytalnej, uwzględniając także treść wskazanego wyżej art. 21 ust. 2 u.e.r.f.u.s., uzasadnia twierdzenie, że na emeryturę można przechodzić kilka razy. W sytuacji zatem gdy dopuszczalne jest kilkakrotne przechodzenie na emeryturę, byłoby niezbędne zaznaczenie w art. 55 u.e.r.f.u.s., że wyliczenie emerytury w powszechnym wieku emerytalnym możliwe byłoby tylko wówczas gdyby był to pierwszy wniosek o emeryturę (nabycie statusu emeryta). Takiego zastrzeżenia nie można jednak z treści tego przepisu wywnioskować, co oznacza, że ubezpieczony urodzony przed dniem 1 stycznia 1949r., który osiągnął powszechny wiek emerytalny, kontynuował ubezpieczenie i wystąpił o emeryturę dopiero po dniu

31 grudnia 2008r., może złożyć wniosek o wyliczenie tego świadczenia niezależnie od tego, czy wcześniej złożył wniosek o emeryturę w niższym wieku emerytalnym lub

o emeryturę wcześniejszą. Przepis art. 55 tej ustawy, umożliwiając ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r. wyliczenie emerytury w wieku powszechnym według jej art. 26, "zrównuje" w pewnym sensie sytuacje tych

osób (urodzonych przed dniem 1 stycznia 1949r.) z sytuacją osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., które (jeśli nabyły prawo do emerytury w niższym wieku emerytalnym albo do tzw. emerytury wcześniejszej) mogą, osiągając powszechny wiek emerytalny złożyć wniosek o ustalenie prawa do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym wyliczanej według art. 24 u.e.r.f.u.s. (porównaj też wyrok SN z dnia 10 lipca 2013r. w sprawie II UK 424/12 LEX nr 1341674).

W toku procesu bezspornie ustalono, iż ubezpieczona po osiągnięciu wieku 60 lat życia kontynuowała ubezpieczenia emerytalne i rentowe, jednak emerytura przyznana jej w roku 2004 nie była emeryturą wcześniejszą, zaś z wnioskiem o przyznanie emerytury w związku z ukończeniem 60 lat życia wystąpiła przed dniem 31 grudnia 2008r., tj. w dniu 24 lutego 2004r.

Kierując się powyższymi okolicznościami, Sąd orzekający w niniejszej sprawie uznał, że organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję zgodnie z obowiązującym w tym zakresie przepisem art. 55 ustawy emerytalnej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Patrycja Bogacińska – Piątek